

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

P8_TA(2016)0058

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2016**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2016 (2015/2285(INI))**

(2018/C 035/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 121 ust. 2, art. 136 i art. 148,
- uwzględniając art. 9 TFUE („horyzontalna klauzula społeczna”),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25–26 marca 2010 r. oraz z dnia 17 czerwca 2010 r., a także komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.⁽⁸⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- uwzględniając zalecenie Rady (UE) 2015/1184 z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2015/1848 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich na rok 2015 ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz Inwestycji Strategicznych ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. w sprawie optymalnego wykorzystania elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu (COM(2015)0012),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie przeglądu ram zarządzania gospodarczego: sytuacja obecna i wyzwania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie dokończenia budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej („sprawozdanie pięciu przewodniczących”),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie działań na rzecz dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej (COM(2015)0600),
- uwzględniając komunikat przywódców grupy G-20 ze szczytu w Antalyi w dniach 15–16 listopada 2015 r.,
- uwzględniając opracowanie „Update of Staff Sustainability Assessments for the G-20 Mutual Assessment Process on Imbalances and Growth” przygotowane przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy (październik 2015 r.),
- uwzględniając porozumienie COP 21 przyjęte na konferencji klimatycznej w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając europejską prognozę gospodarczą Komisji opublikowaną jesienią 2015 r.,
- uwzględniając badania i pogłębione analizy dotyczące koordynacji polityki gospodarczej w strefie euro w ramach europejskiego semestru, przygotowane dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej (listopad 2015 r.),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r. (COM(2015)0690), sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania (2016 r.) (COM(2015)0691) oraz projekt wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu (COM(2015)0700),
- uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego utworzenia Programu wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020 oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 1305/2013 (COM(2015)0701),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie dokończenia budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady w sprawie polityki gospodarczej strefy euro,
- uwzględniając debatę z przedstawicielami parlamentów państw członkowskich na temat priorytetów europejskiego semestru na 2016 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 18.7.2015, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 15.10.2015, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0408.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0469.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie finansów publicznych w UGW w 2015 r. (dokument instytucjonalny 014),
  - uwzględniając debatę z udziałem Komisji w Parlamencie Europejskim na temat pakietu dotyczącego semestru europejskiego i rocznej analizy wzrostu gospodarczego w 2016 r.,
  - uwzględniając art.52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0030/2016),
- A. mając na uwadze, że ożywienie gospodarcze w Unii Europejskiej trwa, lecz ożywienie to jest słabe i nierównomierne między państwami członkowskimi oraz w ich obrębie i jest częściowo stymulowane czynnikami zewnętrznymi o charakterze przejściowym, w tym niską ceną ropy naftowej;
- B. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie zmagają się z ciągłym problemem bardzo niskich stóp wzrostu;
- C. mając na uwadze, że globalny wzrost gospodarczy spowalnia w związku z niepewną sytuacją na rynkach finansowych niektórych gospodarek wschodzących, co generuje nowe wyzwania strategiczne, do których Unia Europejska musi się odpowiednio dostosować;
- D. mając na uwadze, że Europa wciąż boryka się z problemem poważnej luki inwestycyjnej, co znacznie osłabia długoterminowy potencjał wzrostu UE, a nadwyżka na rachunku obrotów bieżących w strefie euro stale rośnie; mając na uwadze, że zadłużenie publiczne i prywatne utrzymuje się na wysokim poziomie w wielu państwach, choć deficyty na rachunku obrotów bieżących zostały ograniczone; mając na uwadze, że kilka państw członkowskich powinno zintensyfikować wysiłki na rzecz wprowadzania znaczących reform strukturalnych;
- E. mając na uwadze, że choć w niektórych państwach członkowskich znacząco ograniczono deficyt obrotów bieżących i jednostkowe koszty pracy, w większości państw członkowskich zadłużenie zagraniczne netto wyrażone jako procent PKB nie uległo zmniejszeniu;
- F. mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia poprawia się, lecz wciąż nie wystarcza do znacznego ograniczenia bezrobocia, zwłaszcza wśród ludzi młodych i bezrobocia długotrwałego, ani do ograniczenia ubóstwa;
- G. mając na uwadze, że Europa jest obszarem gospodarczym w największym stopniu uzależnionym od importowanych zasobów w porównaniu z konkurentami; mając na uwadze, że stworzenie rzeczywistej gospodarki o obiegu zamkniętym w Europie stanowi warunek przyszłego wzrostu gospodarczego;
- H. mając na uwadze, że kryzys z 2008 r. miał nie tylko charakter cykliczny, ale także strukturalny, co wyjaśnia jego długotrwałe skutki;
- I. mając na uwadze, że swobodny przepływ osób, towarów, usług i kapitału stanowi podstawę trwałego wzrostu gospodarczego na jednolitym rynku Unii Europejskiej;
- J. mając na uwadze, że oszustwa podatkowe, unikanie opodatkowania i agresywne planowanie podatkowe spowodowały bilionowe straty budżetowe z tytułu utraconych przychodów w niektórych państwach członkowskich, z korzyścią dla dużych korporacji, co podważa podstawy solidarności między krajami i uczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami;

Kombinacja strategii politycznych

1. z zadowoleniem przyjmuje pakiet w zakresie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r. oraz proponowaną kombinację strategii politycznych opartą na inwestycjach, reformach strukturalnych i odpowiedzialności budżetowej, by osiągnąć wyższy poziom wzrostu w UE i wzmocnić ożywienie gospodarcze w Europie i pozytywną konwergencję społeczno-gospodarczą; podkreśla, że aby doprowadzić do bardziej zdecydowanego ożywienia gospodarczego oraz osiągnąć długotrwały i powszechny dobrobyt, niezbędne są intensywne działania na szczeblu krajowym na rzecz skutecznego wdrożenia reform strukturalnych oraz silniejsza koordynacja na szczeblu europejskim;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

2. z zadowoleniem przyjmuje poprawę w dziedzinie finansów publicznych, w szczególności stopniowo malejące wskaźniki zadłużenia dla strefy euro i obniżenie nominalnych deficytów budżetowych, zwraca jednak uwagę, że w niektórych państwach członkowskich dług publiczny nadal rośnie przy niskim nominalnym wzroście PKB i niskiej inflacji, a wciąż dziewięć państw członkowskich objętych jest procedurą nadmiernego deficytu; zwraca uwagę, że wiele państw członkowskich ma zbyt ograniczoną przestrzeń fiskalną, aby poradzić sobie z ewentualnymi nowymi wstrząsami gospodarczymi, a zatem należy rozważyć silniejszą koordynację na szczeblu europejskim, aby wspomóc konsolidację budżetową bez hamowania wzrostu;
3. zauważa, że konkurencyjność globalna Europy pozostaje ważnym celem i wskazuje na znaczenie reform strukturalnych, inwestycji w badania i rozwój, zasobooszczędności, innowacji zwiększających wydajność oraz zmniejszania nierówności makroekonomicznych; uważa również, że coraz gorsze prognozy światowe wymagają wzmocnienia popytu wewnętrznego w celu zwiększenia odporności gospodarki Europy; jest zaniepokojony w szczególności możliwością spowolnienia globalnego popytu;
4. uważa, że zaburzenia równowagi makroekonomicznej należałoby rozwiązać poprzez skoordynowane działania z udziałem wszystkich państw członkowskich, wykorzystując odpowiednie reformy i inwestycje; podkreśla, że każde państwo członkowskie musi wywiązać się ze swoich obowiązków w tym kontekście; zauważa, że wysokie nadwyżki na rachunku obrotów bieżących oznaczają możliwość zwiększenia popytu wewnętrznego; zwraca uwagę, że wysokie poziomy długu sektorów publicznego i prywatnego stanowią istotny słaby punkt, a odpowiedzialna polityka budżetowa i szybszy wzrost są konieczne, by sprawniej zmniejszać to zadłużenie;
5. wzywa do dalszych wysiłków mających na celu wspieranie ożywienia gospodarczego, promowanie konwergencji w celu dorównania państwom osiągającym najlepsze wyniki, a także korygowanie zakłóceń równowagi makroekonomicznej, w tym poprzez zwiększanie produktywności i wzmocnianie inwestycji;
6. wyraża zadowolenie w związku z niewielką poprawą wskaźników rynku pracy, przyznając jednocześnie, że wciąż istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, a bezrobocie pozostaje na niemożliwych do zaakceptowania wysokich poziomach; podkreśla konieczność opierania się na ostatnich osiągnięciach, także poprzez poprawę jakości miejsc pracy i wydajności; wzywa do podejmowania większych wysiłków na rzecz zwiększenia inwestycji w umiejętności, uczynienia rynków pracy bardziej sprzyjającymi włączeniu społecznemu, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy oraz zmniejszenia ubóstwa, wykluczenia społecznego i rosnących nierówności w dochodach i majątku, przy jednoczesnym utrzymaniu dyscypliny budżetowej; podkreśla, że wskaźnikom zatrudnienia należy tym nadać takie samo znaczenie, jakie mają dotychczasowe wskaźniki, co umożliwi dogłębną analizę, tak aby zapobiec podejściu bazującemu na dwu kategoriach wskaźników, a wskaźniki te powinny one zostać należycie uwzględnione w polityce UE i wytycznych dla państw członkowskich.
7. z zadowoleniem przyjmuje odnowienie zintegrowanych wytycznych dotyczących strategii „Europa 2020” oraz wzywa do wzmocnienia roli strategii „Europa 2020” pod względem ukierunkowania europejskiego semestru, zgodnie z celami Traktatu i obowiązującymi przepisami, oraz zapobiegania kolejnemu kryzysowi związanemu z długiem państwowym; podkreśla znaczenie ambitnych strategii politycznych i instrumentów dla zadbania o to, by Europa w najlepszy możliwy sposób wykorzystwała transformację energetyczną i cyfrową, w tym dzięki odpowiednim inwestycjom w badania, rozwój i innowacje oraz umiejętności, zmniejszając dystans między Europą a jej głównymi konkurentami światowymi, jeżeli chodzi o łączną produktywność czynników produkcji; uważa, że bardzo ważne jest stawienie czoła nierównościom gospodarczym, które stanowią przeszkodę dla długotrwałego wzrostu gospodarczego; wzywa Komisję, aby uwzględniła ekologiczne reformy podatkowe w zaleceniach dla poszczególnych krajów, również w kontekście odpowiedzialności budżetowej; wzywa do spójnego i całościowego monitorowania konwergencji prowadzącej do najlepszych wyników w realizacji celów strategii „Europa 2020”;

Inwestycje

8. wzywa do jak najskuteczniejszego wykorzystywania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych w celu wspierania strategicznych projektów, które nie są finansowane w inny sposób, zgodnie z jego mandatem; wzywa państwa członkowskie i EFIS do ścisłego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w opracowywanie serii projektów i platform inwestycyjnych z pomocą Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i europejskiego portalu projektów inwestycyjnych; podkreśla również znaczenie osiągnięcia synergii między EFIS a europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania w całości potencjału europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie ze strategią „Europa 2020”, aby wzmocnić spójność i złagodzić rozbieżności na jednolitym rynku, umożliwiając wszystkim regionom wypracowanie przewagi konkurencyjnej i ułatwiając dodatkowe prywatne inwestycje;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

uważa ponadto, że inwestycje te powinny służyć spójnej polityce przemysłowej oraz powinny być realizowane ze szczególnym naciskiem na tworzenie miejsc pracy wysokiej jakości, zwłaszcza dla osób młodych; podkreśla potrzebę odpowiednich zdolności administracyjnych, aktywnej roli regionów i lepszej koordynacji na wszystkich szczeblach zarządzania i pomiędzy nimi; wzywa do rozważenia ewentualnych dalszych działań politycznych w celu zmniejszenia luki inwestycyjnej w UE;

10. ma świadomość trwającego procesu zmniejszania udziału finansowania dłużnego w sektorze prywatnym; podkreśla, że wskaźnik inwestycji w Europie jest znacznie poniżej poziomu sprzed kryzysu; w tym kontekście wskazuje na znaczenie szybkiego wdrożenia unii bankowej oraz reformy strukturalnej w sektorze bankowym, a także znaczenie pobudzania inwestycji w akcje MŚP dzięki unii rynków kapitałowych; wzywa do maksymalnego wykorzystywania EFIS i COSME w celu poprawy dostępu MŚP do finansowania; uważa, że większa przewidywalność regulacyjna na jednolitym rynku zwiększyłyby zaufanie inwestorów;

11. podkreśla potrzebę większych inwestycji w kapitał ludzki, przede wszystkim edukacji i innowacji, również w kontekście reform rynku pracy; podkreśla przede wszystkim potrzebę poprawy krajowych systemów oświaty, kształcenia zawodowego i systemów uczenia się przez całe życie oraz dostosowania ich do nowego zapotrzebowania na umiejętności i wiedzę na rynku pracy w UE; podkreśla, że wszystkie te czynniki uruchomią innowacje jako kluczowy motor wzrostu, wydajności i konkurencyjności; wzywa państwa członkowskie, aby w związku z tym zwiększyć wydajność inwestycji publicznych;

12. z zadowoleniem przyjmuje profile inwestycyjne dla poszczególnych krajów pokazujące niektóre z największych wyzwań dla inwestycji w różnych państwach członkowskich; zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by zadbały o udział rządów wszystkich szczebli i odpowiednich podmiotów w określaniu przeszkód utrudniających inwestycje, koncentrując się przede wszystkim na rynku wewnętrznym, osłabionym popycie krajowym i reformach strukturalnych, a także na udostępnianiu odpowiednich instrumentów łączących finansowanie publiczne i prywatne; zwraca uwagę na znaczenie utrzymania wysokiego poziomu inwestycji produkcyjnych dla trwałego procesu nadrobienia zaległości gospodarczych między państwami członkowskimi; zauważa, że należy znaleźć w każdym kraju odpowiednią równowagę między wydatkami bieżącymi, długoterminową stabilnością finansów publicznych oraz inwestycjami w potencjał wzrostu gospodarczego oraz że jednolity rynek i instrumenty UE, takie jak EFIS i europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mają do odegrania ważną rolę we wspieraniu zdrowego poziomu inwestycji; podkreśla, że niskie inwestycje publiczne w badania naukowe i innowacje w kilku krajach mogą przytrzymać te kraje w pułapce średniego dochodu;

Reformy strukturalne

13. uważa, że po długim okresie dostosowań makroekonomicznych należy skupić się na reformach strukturalnych oraz inwestycjach mających na celu wzmocnienie potencjału wzrostu opartego na miejscach pracy wysokiej jakości i wydajności, promowaniu uczciwych, skutecznych, wydajnych i stabilnych fiskalnie systemów opieki społecznej oraz propagowaniu zrównoważonej zmiany gospodarek państw członkowskich na rzecz bardziej racjonalnego wykorzystywania zasobów;

14. wzywa do reformy rynków produktów i usług oraz rynków pracy, także w powiązaniu z systemami emerytalnymi, oraz do lepszego stanowienia prawa, co sprzyja innowacji, tworzeniu miejsc pracy i dobrobytowi oraz sprawiedliwej konkurencji bez osłabienia ochrony konsumentów;

15. podkreśla znaczenie większej zasobooszczędności i efektywności energetycznej, osiągananej m.in. poprzez rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla znaczenie dalszego rozwoju prawdziwej unii energetycznej w oparciu o solidarność, efektywność i różnorodność, pamiętając również o lokalnych źródłach energii, w tym energii odnawialnej; wzywa Komisję do uwzględnienia tych zagadnień w zaleceniach dla poszczególnych krajów, gdzie są one najbardziej istotne dla konkurencyjności i trwałego wzrostu gospodarczego;

16. wzywa do podjęcia dalszych kroków ku stymulowaniu tworzenia miejsc pracy oraz budowie odpornych rynków pracy o ograniczonej segmentacji; zwraca uwagę na znaczenie zrównoważonych i skutecznych siatek bezpieczeństwa socjalnego, przypomina, że ważnym czynnikiem zachowania zrównoważonego charakteru systemów emerytalnych jest zagwarantowanie wysokiego poziomu zatrudnienia;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

17. podkreśla zapotrzebowanie na nowoczesną, efektywną i przyjazną obywatelom administrację publiczną na wszystkich szczeblach władz, jak również skutecznych i przejrzystych przepisów dotyczących zamówień publicznych; podkreśla znaczenie podejmowania dalszych działań na rzecz prawdziwej e-administracji w państwach członkowskich i między nimi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zidentyfikowania i naprawy niedociągnięć w administracjach państw członkowskich i Komisji, które mogą być szkodliwe w sytuacjach kryzysowych;

18. wzywa do zwiększenia dystansu między opodatkowaniem a pracą, do określenia na szczeblu krajowym, przy jednoczesnym zapewnieniu trwałości systemów ochrony socjalnej;

19. odnotowuje wniosek dotyczący programu wspierania reform strukturalnych, który ma na celu wzmocnienie wdrożenia w państwach członkowskich reform sprzyjających wzrostowi gospodarczemu i który ma zostać poddany pod dyskusję w ramach zwykłej procedury ustawodawczej; przypomina, że to państwa członkowskie są odpowiedzialne za wdrożenie reform strukturalnych;

Odpowiedzialność budżetowa

20. ponownie podkreśla potrzebę prowadzenia odpowiedzialnej, sprzyjającej wzrostowi polityki budżetowej, dbania o zdolność obsługi zadłużenia i uwzględnianie cyklu koniunkturalnego i luk inwestycyjnych, przy jednoczesnym poszanowaniu praw socjalnych obywateli; przypomina, że bardzo wysokie zadłużenie niektórych państw członkowskich stanowi poważne ryzyko w przypadku ewentualnych przyszłych wstrząsów w strefie euro; podkreśla, że starania na rzecz zwiększenia odporności finansów publicznych i pobudzenia wzrostu gospodarczego należy zintensyfikować w krajach posiadających wysoki stosunek długu do PKB w celu wprowadzenia długu publicznego na trwałą ścieżkę spadkową;

21. domaga się wdrożenia paktu stabilności i wzrostu przy pełnym wykorzystaniu istniejących w nim klauzul elastyczności, zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. (COM(2015)0012), m.in. w celu wsparcia większych inwestycji i reform strukturalnych oraz uporania się z zagrożeniami dla bezpieczeństwa i napływem uchodźców;

22. podkreśla potrzebę usprawnienia poboru podatków, zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania, wdrożenia działań przeciwko agresywnemu planowaniu podatkowemu i rajom podatkowym, a także lepszej koordynacji polityki podatkowej w UE; apeluje o skuteczne i przejrzyste systemy podatkowe, aby zwiększyć pobór podatków, zapobiec unikaniu opodatkowania i zwalczać przestępczość zorganizowaną; uważa w związku z tym, że organy podatkowe i celne powinny dysponować wystarczającym zasobami ludzkimi, materialnymi i finansowymi;

23. wspiera racjonalne i ukierunkowane na konkretne kraje wysiłki zmierzające do poprawy jakości i efektywności wydatków publicznych oraz do wzmocnienia sprzyjającego wzrostowi charakteru tych wydatków, w szczególności za pomocą przekształcenia nieproduktywnych wydatków w inwestycje pobudzające wzrost gospodarczy, przy czym świadczenie podstawowych usług publicznych i socjalnych musi pozostać niezagrożone;

Zwrócenie szczególnej uwagi na strefę euro

24. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie w sprawie polityki gospodarczej strefy euro – zaproponowane przez Komisję sześć miesięcy przed zalecaniami dla poszczególnych krajów – jako krok w kierunku wzmocnienia koordynacji polityki w następstwie sprawozdania pięciu przewodniczących oraz odpowiednich rezolucji Parlamentu Europejskiego;

25. podkreśla, że z uwagi na wysoki stopień współzależności w strefie euro i jednolitość jej polityki pieniężnej strefa euro stanowi jednostkę ekonomiczną, w której należy promować konwergencję prowadzącą do dorównania państwom osiągającym najlepsze wyniki i wspierać ją w drodze silniejszej koordynacji krajowych strategii politycznych; podkreśla, że ważne jest, by wszystkie rządy krajowe nasiliły działania w celu wdrożenia w ich państwach członkowskich reform gospodarczych i inwestycji niezbędnych do zmniejszenia zakłóceń równowagi makroekonomicznej oraz do zapobieżenia wystąpieniu w pozostałych państwach członkowskich negatywnych efektów mnożnikowych wynikających z krajowych strategii politycznych; wzywa zatem do przeprowadzenia dogłębnej oceny tych zakłóceń równowagi makroekonomicznej i efektów mnożnikowych, uzupełniającej ocenę konkretnych zagrożeń występujących w poszczególnych krajach oraz dialog makroekonomiczny; domaga się pełnej spójności zalecenia dla strefy euro z zalecaniami dla poszczególnych krajów;

26. z zadowoleniem przyjmuje zwrócenie większej uwagi na kurs polityki budżetowej strefy euro w ujęciu zbiorczym, co nie odwraca uwagi od obowiązków poszczególnych państw członkowskich; przypomina, że jeśli chodzi o procedurę nadmiernego deficytu, deficyt budżetowy w jednym państwie członkowskim nie może być zrównoważony nadwyżką budżetową w innym; apeluje o regularne sprawdzanie, czy kurs polityki budżetowej w ujęciu zbiorczym jest odpowiedni, zważywszy na istniejącą lukę inwestycyjną;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

27. popiera zalecenie dotyczące zróżnicowania bodźców fiskalnych w poszczególnych państwach członkowskich z uwzględnieniem ich odnośnych stanowisk w odniesieniu do wymogów paktu stabilności i wzrostu oraz potrzeb w zakresie stabilizacji, a także efektów mnożnikowych; zauważa, że dla wielu państw członkowskich oznacza to kontynuację sprzyjającej wzrostowi konsolidacji budżetowej; zauważa z drugiej strony, że w niektórych państwach powiększa się przestrzeń fiskalna w odniesieniu do wymogów paktu stabilności i wzrostu, co można by wykorzystać na obecnym etapie do wsparcia gospodarki krajowej;

28. zauważa, że o ile wysoka nadwyżka na rachunku obrotów bieżących strefy euro to pomyślna oznaka wskazująca na zewnętrzną konkurencyjność strefy euro, to jej obecny poziom odzwierciedla także brak inwestycji wewnętrznych, co wywiera niekorzystny wpływ na wzrost gospodarczy i zatrudnienie; uważa, że silniejszy popyt wewnętrzny byłby lepszy dla trwałego wzrostu strefy euro, także z globalnego punktu widzenia; zdaje sobie sprawę, że nadwyżka na rachunku obrotów bieżących niektórych państw członkowskich idzie w parze z pozytywnym efektem mnożnikowym w całym łańcuchu wartości, co może przynieść wielorakie korzyści innym państwom członkowskim; dostrzega również rolę jednej waluty we wspieraniu bardziej konkurencyjnych krajów w utrzymaniu wysokich nadwyżek względem reszty świata; z zadowoleniem przyjmuje zawarte w zimowej prognozie Komisji z 2016 r. ustalenie, że głównym czynnikiem pobudzającym wzrost gospodarczy w niektórych państwach członkowskich w 2015 r. był popyt wewnętrzny; uważa, że ważne jest, aby państwa członkowskie z większą nadwyżką na rachunku obrotów bieżących nadal zwiększały swój popyt wewnętrzny z korzyścią własną i ogółu; jednocześnie wzywa mniej konkurencyjne państwa członkowskie, by skutecznie wdrażały reformy strukturalne i wysokiej jakości inwestycje w celu modernizacji swoich gospodarek i stworzenia stabilnego otoczenia biznesu dla długoterminowych inwestycji zgodnie ze strategią „Europa 2020”; uważa to, a nie dewaluację wewnętrzną osłabiającą popyt i spowalniającą wzrost gospodarczy w strefie euro, za najlepszą drogę do zmniejszenia zakłóceń równowagi makroekonomicznej w państwach członkowskich;

29. podkreśla potrzebę wspierania rzeczywistej konwergencji gospodarczej i społecznej stymulowanej wzrostem produktywności i czynnikami pozakosztowymi; podkreśla, że ważne jest, by wszystkie państwa członkowskie skutecznie wdrożyły reformy strukturalne, poprawiły jakość wydatków publicznych oraz posiadały zdolności inwestycyjne w celu umożliwienia zrównoważonego i trwałego wzrostu gospodarczego, który jest niezwykle istotny również dla obniżenia stosunku długu do PKB; przyznaje, że wysokie zadłużenie sektora publicznego i prywatnego znacznie ogranicza zdolności inwestycyjne i tym samym spowalnia wzrost;

30. przypomina, że ustalanie wynagrodzeń to jeden z elementów niezależnych rokowań zbiorowych oraz wzywa właściwe podmioty, by zadbały o odpowiedzialne i sprzyjające wzrostowi gospodarczemu kształtowanie wynagrodzeń, które powinny odzwierciedlać wzrost produktywności; w szczególności wzywa właściwe podmioty w państwach, w których występują deficyty na rachunkach obrotów bieżących lub rachunki są prawie zrównoważone, by kontynuowały działania na rzecz zwiększenia produktywności i utrzymania konkurencyjności; jednocześnie wzywa właściwe podmioty w państwach z wysoką nadwyżką, by wykorzystały nadwyżki oszczędności na wsparcie popytu wewnętrznego i inwestycji;

31. wzywa do podjęcia środków zapobiegających „równaniu w dół” w zakresie opodatkowania i standardów socjalnych, które prowadzi do wzrostu nierówności; przypomina o potrzebie utrzymania konkurencyjności międzynarodowej, której podstawę stanowią produktywność i pozytywna konwergencja; z zadowoleniem przyjmuje zwrócenie większej uwagi w tabeli wskaźników dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej na trzy wskaźniki związane z zatrudnieniem oraz zwraca się do Komisji, by nadała im takie samo znaczenie jak innym wskaźnikom; uważa również, że w wytycznych polityki należy właściwie uwzględnić analizę istniejącej tabeli wyników zawierającej najważniejsze wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne oraz istotne wskaźniki dotyczące efektywnego gospodarowania zasobami;

32. odnotowuje konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2015 r. dotyczące unii gospodarczej i walutowej oraz wzywa Komisję, by jak najszybciej przystąpiła do opracowania środków długoterminowych;

Skuteczniejszy europejski semestr z większą demokratyczną rozliczalnością

33. ubolewa z powodu słabych wyników wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów i uważa, że aby poprawić wdrażanie, należy lepiej określić jasno sformułowane priorytety na poziomie europejskim, a także zintensyfikować prawdziwą debatę publiczną oraz zwiększyć wolę polityczną i zaangażowanie na poziomie krajowym, co zaowocuje wzrostem znaczenia i odpowiedzialności krajowej; z zadowoleniem przyjmuje zatem wizyty członków Komisji w państwach członkowskich w celu przedyskutowania procesu europejskiego semestru i związanych z nim dokumentów;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

34. wzywa do zachowania odpowiedniej równowagi między wydawaniem zaleceń dla poszczególnych krajów skupiających się na kluczowych priorytetach a zagwarantowaniem, że podejmują one wszystkie najważniejsze wyzwania, w tym konieczność zapobieżenia nawrotowi kryzysu zadłużeniowego oraz zwiększenia konkurencyjności, wzrostu i zatrudnienia, z uwzględnieniem celów strategii „Europa 2020”;

35. z zadowoleniem przyjmuje debatę plenarną w dniu 15 grudnia 2015 r. z udziałem przewodniczących Komisji i Eurogrupy dotyczącą projektu zalecenia dla strefy euro i postuluje, aby w toku europejskiego semestru regularnie organizowano takie debaty plenarne; uważa, że takie debaty wzmacniają i uzupełniają dotychczasowy dialog demokratyczny, zwłaszcza dialog gospodarczy, i pomagają zwiększyć rozliczalność władzy wykonawczej;

36. podkreśla, że wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej powinno nadal stanowić najważniejszy etap procesu definiowania priorytetów politycznych; z zadowoleniem przyjmuje dyskusję z Komisją na posiedzeniu plenarnym na temat priorytetów rocznej analizy wzrostu gospodarczego przed jej przyjęciem i po przyjęciu; przypomina, że ustalanie polityki gospodarczej dla państw członkowskich według zaleceń Rady to akt wykonawczy, który musi być poddany demokratycznej kontroli Parlamentu Europejskiego i przedyskutowany przez Parlament; w związku z tym wzywa Radę, by przyjmowała zalecenia dla strefy euro i konkluzje na temat pakietu dotyczącego rocznej analizy wzrostu gospodarczego po umożliwieniu Parlamentowi wyrażenia opinii w ich sprawie; potwierdza, że jest zdecydowany szybko rozpatrzyć te dokumenty i zająć stanowisko na długo przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej; z zadowoleniem przyjmuje wystosowane do Parlamentu Europejskiego zaproszenie dla jego przewodniczącego do przedstawienia stanowiska Parlamentu na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej; wskazuje ponadto, że traktat wymaga informowania Parlamentu Europejskiego o przyjętych przez Radę zaleceniach, a także o wynikach wielostronnego nadzoru;

37. podkreśla znaczenie, jakie ma przeprowadzanie w parlamentach narodowych debat na temat sprawozdań dotyczących poszczególnych krajów i zaleceń dla poszczególnych krajów, a także głosowań nad krajowymi programami reform oraz krajowymi programami konwergencji lub stabilności; wzywa państwa członkowskie, aby korzystając z wczesnej publikacji sprawozdań dotyczących poszczególnych krajów, w ustrukturyzowany sposób angażowały partnerów społecznych, władze lokalne i regionalne oraz inne istotne zainteresowane strony; podkreśla niezastąpioną rolę partnerów społecznych w ustalaniu wynagrodzeń oraz żywotną rolę, jaką powinni oni odgrywać w szerokich dyskusjach gospodarczych, zwłaszcza gdy chodzi o propagowanie produktywności; postuluje ponadto ściślejszą współpracę parlamentów narodowych z Parlamentem Europejskim;

38. wzywa Komisję do rozpoczęcia negocjacji dotyczących porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie zarządzania gospodarczego; utrzymuje, że to porozumienie międzyinstytucjonalne powinno zapewniać – w ramach traktatów – taką strukturę europejskiego semestru, która umożliwiłaby merytoryczną i regularną kontrolę parlamentarną tego procesu, w szczególności, jeśli chodzi o priorytety rocznej analizy wzrostu gospodarczego i zalecenia dla strefy euro;

Polityka budżetowa

39. ubolewa nad brakiem zadowalającego efektu dźwigni ze względu na skromne rozmiary budżetu UE, a jednocześnie brak możliwości zmiany systemu zasobów własnych, oraz nad brakiem spójności między prognozami gospodarczymi, priorytetami polityki gospodarczej a procesem opracowywania budżetów rocznych i wieloletnich;

40. zauważa, że budżet UE ma bezpośredni udział w osiągnięciu dwóch spośród trzech celów rocznej analizy wzrostu gospodarczego na rok 2016 (ożywienie inwestycji, kontynuacja reform strukturalnych oraz prowadzenie odpowiedzialnej, uczciwej i zgodnej z podjętymi zobowiązaniami polityki budżetowej); z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, by przeznaczyć fundusze UE na pomoc techniczną służącą wspieraniu reform strukturalnych;

41. uważa, że dzięki ustanowieniu zasobów własnych oraz racjonalizacji wydatków budżet UE mógłby przyczynić się do odciążenia budżetów krajowych i wsparcia wysiłków na rzecz konsolidacji budżetowej; jest głęboko przekonany, że większa różnorodność form zarządzania środkami publicznymi na poziomie Unii umożliwiłaby uzyskanie oszczędności skali, a tym samym zmniejszenie wydatków, na przykład w obszarze dyplomacji i wojskowości, nie podważając przy tym zasady zarządzania dzielonego, zwłaszcza w przypadku funduszy strukturalnych;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

42. przypomina że zgodnie z prawem budżet UE nie może wykazać deficytu; stwierdza, że państwa członkowskie czynią z budżetu UE zmienną dostosowawczą budżetów krajowych;
43. podkreśla, że ściślejsza integracja w strefie euro jest niezbędna do ukończenia procesu tworzenia unii gospodarczej i walutowej (UGW) oraz że unia budżetowa stanowi jeden z fundamentów prawidłowego funkcjonowania euro;
44. apeluje, by w stanowisku Parlamentu dotyczącym strefy euro i jej możliwości budżetowych uwzględnić wnioski ze sprawozdania z własnej inicjatywy w sprawie możliwości budżetowych strefy euro, które zostanie przygotowane w 2016 r.;
45. wzywa Komisję do dokonania przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) przewidzianego w porozumieniu politycznym zawartym między Parlamentem, Komisją i Radą w czerwcu 2013 r.; podkreśla, że kryzysy finansowe i humanitarne, które dotknęły UE w latach 2009–2014, uwypukliły nieadekwatność obecnych WRF; podkreśla ponadto konieczność przeprowadzenia dogłębnej reformy programowania finansowego UE, która we właściwy sposób uwzględni cele, finansowanie i czas trwania dostępnych instrumentów;

Polityka ochrony środowiska naturalnego, zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności

46. podkreśla, że jeżeli reforma prawodawstwa dotyczącego odpadów i plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym mają przyspieszyć przejście gospodarki europejskiej na model o obiegu zamkniętym, należy koniecznie włączyć odnośne zalecenia do procesu europejskiego semestru w celu pobudzenia konkurencyjności, tworzenia miejsc pracy i osiągnięcia trwałego wzrostu; zaleca, aby zasady gospodarki o obiegu zamkniętym były włączane do zaleceń dla poszczególnych krajów;
47. ponownie podkreśla potrzebę stworzenia ram podatkowych sprzyjających opracowywaniu zrównoważonej polityki i zgodnych z zasadą „zanieczyszczający płaci”, a tym samym odpowiedniego ożywienia inwestycji w efektywne gospodarowanie zasobami, modernizację procesów produkcji i wytwarzanie trwalszych i łatwiejszych do naprawienia produktów; przypomina o potrzebie odejścia od szkodliwych dla środowiska dotacji, w tym paliw kopalnych, oraz przejścia z opodatkowania pracy na podatki związane z zanieczyszczeniem środowiska;
48. uważa, że w ramach semestru europejskiego należy dokonać oceny funkcjonowania i stabilności systemów opieki zdrowotnej oraz popiera zwrot w kierunku podejścia opartego na wynikach, a także zwrócić szczególnej uwagi na zapobieganie chorobom i promocję zdrowia; wzywa Komisję do opracowania – we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami – narzędzi służących monitorowaniu wyników w obszarze zdrowia, pomiarowi dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej oraz zwiększeniu przejrzystości kosztów badań medycznych, aby zmniejszyć różnice społeczne i nierówności w obszarze zdrowia wewnątrz państw członkowskich i między nimi; wzywa Komisję do uwzględnienia w zaleceniach dla poszczególnych krajów długoterminowych skutków zdrowotnych i budżetowych wywieranych przez środki dotyczące programów z zakresu profilaktyki;
49. podkreśla wagę zrównoważonego charakteru sektora opieki zdrowotnej, który odgrywa ważną rolę w gospodarce ogólnej, gdyż pracuje w nim 8 % całkowitej siły roboczej w Europie, a sektor ten wytwarza 10 % PKB Unii Europejskiej, a także podkreśla, że ważne jest, by sektor ten był w stanie zapewnić wszystkim obywatelom równy dostęp do usług opieki zdrowotnej, ponieważ zdrowie jest jednym z kluczowych czynników stabilności, zrównoważonego charakteru i dalszego rozwoju państw członkowskich oraz ich gospodarek;

Polityka regionalna

50. zauważa, że inwestycje unijne są istotne dla regionów słabiej rozwiniętych oraz że ważne jest, by zadbać o ich zdolność przyciągania dalszych inwestycji i w ten sposób wspierać spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną;
51. zauważa powiązania między celami procesu europejskiego semestru a programowaniem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020, które znajdują odzwierciedlenie w umowach partnerstwa; dlatego uważa, że po reformie w latach 2014–2020 instrumenty polityki spójności mogą odegrać bardzo ważną rolę we wdrażaniu odnośnych zaleceń dla poszczególnych krajów, wspierając w ten sposób reformy strukturalne i przyczyniając się do osiągnięcia strategicznych celów UE oraz do skutecznego wdrożenia umów partnerstwa; zwraca jednak uwagę na wieloletni i długoterminowy charakter programów i celów europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w przeciwieństwie

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

do rocznego cyklu europejskiego semestru oraz na potrzebę koordynacji priorytetów Unii Europejskiej, potrzeb krajowych, potrzeb regionalnych i potrzeb lokalnych;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów państw członkowskich, parlamentom narodowym oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
